

Κεφάλαιο 1

Η Φιλική Εταιρεία

Η Φιλική Εταιρεία ιδρύθηκε επτά χρόνια πριν από την έναρξη της Μεγάλης Επανάστασης του 1821, με σκοπό να συντονίσει τις προσπάθειες των υπόδουλων Ελλήνων για την απελευθέρωσή τους. Η οργάνωση ιδρύθηκε μυστικά στην Οδησσό της Ρωσίας, το 1814, από τρεις άσημους εμπόρους, τον Εμμανουήλ Ξάνθο, το Νικόλαο Σκουφά και τον Αθανάσιο Τσακάλωφ.

▲ Ο όρκος των Φιλικών

Οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας προχώρησαν στην εγγραφή μελών στις ελληνικές παροικίες του εξωτερικού και στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, ενθαρρυμένοι από το επαναστατικό πνεύμα του Ρήγα Βελεστινλή, τους αγώνες του Λάμπρου Κατσώνη και των Σουλιώτων καθώς και την αναταραχή που προκαλούσαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία απειθαρχοί πασάδες. Οι Φιλικοί, όπως αποκαλούνταν τα μέλη της, χρησιμοποιούσαν κρυπτογραφικό κώδικα για να επικοινωνούν μεταξύ τους και υπέγραφαν με ψευδώνυμα. Η μύση τους στην οργάνωση είχε τη μορφή ιεροτελεστίας, που τη σφράγιζε ο όρκος μπροστά σε ιερέα.

Οι Φιλικοί άφηναν να εννοείται ότι πίσω από την Εταιρεία υπήρχε μία Μεγάλη Δύναμη, που ήθελε την απελευθέρωση των Ελλήνων. Πολλοί πίστευαν ότι πίσω από την μυστική Αρχή της Φιλικής Εταιρείας κρυβόταν η Ρωσία, ωστόσο οι πιγέτες της γνώριζαν καλά, παρόλο που δεν το φανέρωναν, ότι η οργάνωση στηριζόταν στον ενθουσιασμό των λογίων πατριωτών και στα χρήματα που κατέβαλλαν τα εγγραφόμενα μέλη της, ιδίως οι υπάλληλοι και οι έμποροι. Ήταν ένα σχέδιο παράτολμο για όποιον λογάριαζε τα εμπόδια που υπήρχαν, το οποίο όμως τελικά πέτυχε.

Τα μέλη της Φιλικής Εταιρείας στην αρχή ήταν ελάχιστα. Το 1818, όμως, η οργάνωση μετέφερε την έδρα της στην καρδιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, την Κωνσταντινούπολη. Τότε η στρατολόγηση μελών επεκτάθηκε σε ολόκληρη την Οθωμανική Αυτοκρατορία και στη σημερινή Ελλάδα. Σ' αυτήν μυήθηκαν πολλοί από τους πρωταγωνιστές του Αγώνα, όπως ο αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας, ο πρώην κλέφτης Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, οι οπλαρχηγοί Ιωάννης Φαρμάκης και Γεωργάκης Ολύμπιος και αρκετοί άλλοι. Την οργάνωση βοήθησε αποφασιστικά και ο μεγαλέμπορος Παναγιώτης Σέκερης, που πρόσφερε μεγάλο μέρος της περιουσίας του.

Τα μέλη της Φιλικής Εταιρείας σταδιακά αυξάνθηκαν. Οι πιγέτες της πρότειναν στον Ιωάννη Καποδίστρια, που ήταν τότε υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας, να τεθεί επικεφαλής της. Εκείνος αρνήθηκε, γιατί πίστευε ότι οι συνθήκες που επικρατούσαν στην Ευρώπη δεν ήταν ευνοϊκές για τους Έλληνες. Μετά την άρνησή του, η αρχηγία προσφέρθηκε το 1820 στον Αλέξανδρο Υψηλάντη, στρατηγό και υπασπιστή του Τσάρου, ο οποίος δέχτηκε με προθυμία τον ανώτατο τίτλο του Γενικού Εφόρου λαμβάνοντας άδεια απουσίας δύο χρόνων από τη ρωσική αυλή.

Με την προσχώρηση του Υψηλάντη, εντάθηκαν οι προετοιμασίες για τη Μεγάλη Επανάσταση. Σύμφωνα με τα σχέδια των Φιλικών, η Επανάσταση επρόκειτο να ξεκινήσει ταυτόχρονα στη Μολδοβλαχία και στην Πελοπόννησο, ώστε να διασπαστεί ο οθωμανικός στρατός, ο οποίος βρισκόταν ήδη σε πόλεμο με τον Άλη Πασά στα Ιωάννινα, ενώ και στην Κωνσταντινούπολη θα ξεσπούσαν ταραχές. Ζητήθηκε επίσης από τους Σέρβους και τους Βούλγαρους, που ήταν κι αυτοί υπόδουλοι των Οθωμανών Τούρκων, να επαναστατήσουν ενώ πιθανή φαινόταν και η εμπλοκή των Ρώσων, αν οι Τούρκοι περνούσαν τον Δούναβη.

❖ Γλωσσάρι

Απειθαρχοί πασάδες: Πασάδες που δεν υπάκουαν πάντοτε στις διαταγές του Σουλτάνου.

Κρυπτογραφικός κώδικας: Η γραφή με σύμβολα, προκειμένου να μην γίνεται κατανοητή από άλλους.

Μολδοβλαχία: Πρόκειται για τις δύο ημιαυτόνομες περιοχές στα βόρεια σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, τη Μολδαβία και τη Βλαχία, περιοίες κατά τον 18^ο αιώνα κυβερνούσαν Έλληνες Φαναριώτες. Σήμερα κατά το μεγαλύτερο μέρος τους αποτελούν τμήμα της Ρουμανίας.

Δούναβης: Ποταμός της Κεντροανατολικής Ευρώπης.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Ο όρκος των Φιλικών (απόδοση στα νέα ελληνικά)

«Ορκίζομαι οικειοθελώς ενώπιον του αληθινού Θεού ότι θα είμαι για όλη μου τη ζωή απόλυτα πιστός στην Εταιρεία. Ορκίζομαι ότι δεν θα φανερώσω το παραμικρό από τα Σημεία και τους λόγους της, ούτε θα σταθώ για κανέναν λόγο η αφορμή να καταλάβουν ποτέ οι άλλοι, ούτε οι συγγενείς ούτε ο Πνευματικός ούτε ο φίλος μου, ότι γνωρίζω ο, πιδήποτε σχετικά με αυτά... Ορκίζομαι ότι θα τρέφω στην καρδιά μου αδιάλλακτο μίσος κατά των τυράννων της Πατρίδας μου, κατά των οπαδών και κατά των ομοφρόνων τους. Θα ενεργώ πάντα με τρόπο που να τους βλάπτει και όταν το επιτρέψουν οι εξελίξεις θα συμβάλλω στην πλήρη καταστροφή τους...».

2. Προετοιμασία της Επανάστασης (απόδοση στα νέα ελληνικά)

«Κατάλαβα τότε, πως ό,τι κάνουμε θα το κάνουμε μόνοι μας και ότι δεν έχουμε καμία ελπίδα από τους ξένους. Ο Τζωρτζ* πήγε στη Νεάπολη, έγινε εκεί στρατηγός. Με προσκάλεσε με δύο γράμματά του, αλλά επειδή ήξερα για την Εταιρία δεν δέχθηκα, αλλά κοίταξα πότε θα επαναστήσουμε για την πατρίδα μας. Για την Εταιρία μου είπε ο Πάγκαλος**. Έπειτα πέρασε ο Αριστείδης ο Παπάς και ο Αναγνωσταράς μου έφερε γράμμα από την Εταιρία, και τότε άρχισα να κατηχώ κι εγώ διάφορους στην Ζάκυνθο και την Κεφαλονιά και διάφορους καπεταναίους σπετσιώτικων και υδραϊκων καραβιών. Στα 1820 έλαβα γράμματα από τον Υψηλάντη για να είμαι έτοιμος, όπως και όλοι οι δικοί μας. Εικοστή πέμπτη Μαρτίου ήταν η μέρα της γενικής επανάστασης».

Κολοκοτρόνη Απομνημονεύματα, Καταγραφή Γ. Τερτσέτη, επιμέλεια Τάσος Βουρνάς, Αθήνα 1983, σ. 69.

* Πρόκειται για τον Άγγλο στρατιωτικό P. Τσωρτς.

** Πρόκειται για τον Νικόλαο Πάγκαλο, ταγματάρχη του ρωσικού στρατού.

Ματιά στο παρελθόν

Η Ιερή Συμμαχία

Η σύσταση της Φιλικής Εταιρείας έγινε σε μια ιδιαίτερα δυσμενή για την ελληνική υπόθεση στιγμή. Το 1815 νικήθηκε οριστικά ο Ναπολέοντας και οι φιλελεύθερες ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης παραμερίστηκαν. Τότε ιδρύθηκε η Ιερή Συμμαχία με πρωτοβουλία των νικητών (κυρίως της Αυστρίας, της Ρωσίας και της Πρωσίας), οι οποίοι επιθυμούσαν να διατηρηθεί το «παλαιό μοναρχικό καθεστώς». Για τον λόγο αυτό, ήταν αντίθετοι σε κάθε επαναστατική κίνηση, καταδικάζοντάς την ως επικίνδυνη.

Το Συνέδριο της Βιέννης (1815)

▲ Οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, Εμμανουήλ Ξάνθος (αριστερά), Νικόλαος Σκουφάς (μέση) και Αθανάσιος Τσακαλώφ (δεξιά), Αθήνα, Γεννάδειος Βιβλιοθήκη

▲ Παράσταση της σκηνής μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων από την έκθεση στην Αθήνα, Μουσείο Μπενάκη

▲ Το σπίτι στην Οδοσσό της Ρωσίας, στο οποίο ιδρύθηκε η Φιλική Εταιρεία και η πλάκα που έχει εντοιχιστεί στην πρόσοψή του

6 У цьому будинку знаходився центр заснованої в Одесі в 1814 році грецької таємної революційно-патріотичної організації „Філікі Етерія“. Яка почала в 1821 році національно-визвольну боротьбу грецького народу проти османського іга.

ΤΟ ΟΙΚΗΜΑ ΑΥΤΟ ΥΠΗΡΞΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΟΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΟΔΕΣΟ ΣΤΑ 1814 ΚΑΙ ΤΟ 1821 ΜΠΗΚΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΤΙΚΗΣ ΠΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ ΖΥΓΟ.

Ερωτήματα

- Με ποιους τρόπους έδρασε η Φιλική Εταιρεία και ποιοι ήταν οι στόχοι της;
- Για ποιους λόγους πιστεύετε ότι ο Κολοκοτρώνης (Πηγή 2) υποστηρίζει πως οι Έλληνες θα έπρεπε να βασίζονται μόνο στις δικές τους δυνάμεις; Στην απάντωση θα σας βοηθήσει η «Ματιά στο παρελθόν» και όσα έχετε διδαχθεί στην προηγούμενη ενότητα.

Κεφάλαιο 10

Οι αγώνες των Σουλιωτών

Οι ανυπότακτοι Σουλιώτες πρωταγωνίστησαν σε πολλές επαναστατικές ενέργειες εναντίον των Τούρκων. Πολλοί και γνωστοί είναι οι αγώνες τους εναντίον του Αλή Πασά των Ιωαννίνων.

▲ Χαρακτικό με φανταστική παράσταση του Σουλιού, Αθήνα, Γεννάδειος Βιβλιοθήκη

Οι κάτοικοι του Σουλίου ήταν βοσκοί που μιλούσαν ελληνικά και αρβανίτικα. Συχνά έκαναν επιδρομές στα χωριά του κάμπου, για να εξασφαλίσουν zώα και γεννήματα. Οι δύσκολες συνθήκες zώνης των Σουλιών, η πολύχρονη ενασχόληση τους με τα όπλα, η άριστη γνώση του εδάφους, το ομαδικό πνεύμα και κυρίως η εξαιρετική τους τόλμη, τους είχαν μεταμορφώσει σε iκανότατους πολεμιστές. Οι Σουλιώτες συνίθιζαν να πολεμούν οχυρωμένοι πίσω από φυσικά εμπόδια. Δρούσαν ακόμη και τη νύχτα, ενώ δεν δίσταζαν να επιτεθούν με τα σπαθιά τους σε μεγαλύτερο αριθμό αντιπάλων, αιφνιδιάζοντάς τους.

Μάταια οι Τούρκοι προσπαθούσαν να υποτάξουν τους Σουλιώτες. Το Σούλι, απέχοντας 20 χιλιόμετρα από τη Θάλασσα, μπορούσε να προμηθεύεται χρήματα, όπλα και πυρομαχικά, τα οποία έστελναν από τα Επάνοσα οι ξένες δυνάμεις κάθε φορά που συγκρούονταν με την Υψηλή Πύλη.

Περισσότερο αποτελεσματικός, ο Άλι Πασάς των Ιωαννίνων πέτυχε με διάφορους τρόπους να διώξει από το Σούλι ορισμένους από τους αρχηγούς, αδυνατίζοντας έτσι την άμυνά του. Τελικά οι Τούρκοι κατάφεραν να κατακτήσουν το Σούλι το 1803, μετά από πολλές προσπάθειες. Κατέλαβαν τον οχυρό λόφο Κούγκι, όμως ο καλόγερος Σαμουνήλ, που τον κρατούσε ελεύθερο ως την τελευταία σπιγμή, αναπινάχθηκε μαζί τους. Τότε κάποιοι Σουλιώτες έσπασαν τον κλοιό των Τούρκων με έφοδο και πέρασαν τελικά στην Κέρκυρα, ενώ οι υπόλοιποι συνθηκολόγησαν, αφού τους υποσχέθηκαν ότι θα εγκαταλείψουν με ασφάλεια το Σούλι και θα καταφύγουν με τα όπλα τους στην Πρέβεζα.

Οι Σουλιώτες στα Επάνοσα υπηρέτησαν αρχικά τους Ρώσους και στη συνέχεια τους Γάλλους κυρίαρχους. Το 1820, λίγο πριν τη Μεγάλη Επανάσταση, κλίνθηκαν από τους Τούρκους να κατοικήσουν μόνιμα στο Σούλι, με τον όρο να βοηθήσουν το Σουλιάνο να εξοντώσει τον Άλι Πασά, με τον οποίο βρισκόταν σε πόλεμο. Οι Σουλιώτες συμφώνησαν και επέστρεψαν στα χωριά τους, αποκρύνοντας με επιτυχία τους στρατιώτες του Άλι Πασά που έρχονταν εναντίον τους. Το 1822, όμως, έμειναν αβοήθητοι. Καταπονημένοι, εγκατέλειψαν οριστικά το Σούλι και διασκορπίσθηκαν στη Στερεά Ελλάδα και την Πελοπόννησο. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Επανάστασης του 1821 πολλοί Σουλιώτες ανέπινξαν σημαντική δράση ως οπλαρχηγοί, έχοντας τη φήμη των γενναιών και αδάμαστων πολεμιστών του έθνους.

❖ Γλωσσάρι

Γεννήματα: Τα δημητριακά.

Υψηλή Πύλη: Η Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Συνθηκολογώ: Υπογράφω συμφωνία συνήθως μετά από πόλεμο.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Επιστολή των κατοίκων του Σουλίου στον Αλή Πασά (απόδοση στα νέα ελληνικά)

«Βεζύρ Αλή Πασά σε χαιρετόμεν.

Η πατρίς μας είναι απέιρως γλυκυτέρα και από τα πουγκεία* σου, και από τους ευτυχείς τόπους, τους οποίους υπόσχεσαι να μας δώσεις. Όθεν* ματαίως κοπιάζεις, επειδή η ελευθερία μας δεν πωλείται, ούτ' αγοράζεται σχεδόν με δόλους τους θησαυρούς της γης, παρά με το αίμα και θάνατον έως του τελευταίου Σουλιώτου. (Όλοι οι Σουλιώτες μικροί και μεγάλοι).»

Χριστόφορος Περραϊβού, *Ιστορία Σύντομος του Σουλίου και Πάργας*, τόμ. 1, Παρίσι 1803, σ. 54.

* πουγκεία = χρηματικά ποσά

* όθεν = γι' αυτό

2. Οι άγραφοι νόμοι των Σουλιωτών

«Τα έθιμα και οι θεσμοί των Σουλιωτών υποχρέωναν κάθε πατριώτη να είναι ευσπλαχνικός προς τους ομογενείς και τους ομοθρήσκους του και σε κάθε περίπτωση να τους βοηθά. Να είναι επίσης πιστός στη θρησκεία του και άσπονδος εχθρός της οθωμανικής τυραννίας. Όποιος ήταν δειλός στον πόλεμο, δλοι τον περιφρονούσαν. Επίσης κατέκριναν όποιον είχε πληγωθεί στην πλάτη, γι' αυτό και οι ηλικιωμένοι που ήταν γονείς γενναίων ανδρών συνήθιζαν να περηφανεύονται στις συναναστροφές τους και να λένε: «Ευχαριστώ το Θεό γιατί τα παιδιά μου σκοτώθηκαν ή τραυματίσθηκαν στη μάχη και κανένας δεν χτυπήθηκε από πίσω». Αυτά πίστευαν για τη γενναιότητα και τη δειλία και γι' αυτό οι Σουλιώτες ποτέ δεν έδειχναν τα νώτα τους στους εχθρούς, αλλά έπρεπε ή να νικήσουν ή να σκοτωθούν ένδοξα».

Λάμπρος Κουτσονίκα, *Γενική Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τόμ. 1, Αθήνα 1863, σσ. 24-25.

(Απόδοση στα νέα ελληνικά)

Ματιά στο παρελθόν

Επαφές των Σουλιωτών με τους Ρώσους

Οι Σουλιώτες βρίσκονταν για καιρό σε επαφή με τους Ρώσους, με σκοπό να οργανώσουν από κοινού επανάσταση εναντίον των Οθωμανών Τούρκων. Τον Απρίλιο του 1790 μια αντιπροσωπεία από τους Σουλιώτες έγινε δεκτή από την Αυτοκράτειρα της Ρωσίας Αικατερίνη και ζήτησε τη βοήθειά της για να απελευθερωθούν, όπως έλεγαν, οι απόγονοι «των αρχαίων Αθηναίων και Λακεδαιμονίων». Η τσαρίνα υποσχέθηκε να προσφέρει τη βοήθειά της, ωστόσο οι υποσχέσεις της δεν πραγματοποιήθηκαν στο βαθμό που οι Έλληνες περίμεναν.

Η Αικατερίνη Β', Πετρούπολη, Πινακοθήκη Πέτερκοφ

►
Ο Αλή Πασάς
των Ιωαννίνων

▲ Σουλιώτης, έγχρωμη χαλκογραφία,
Αθήνα, Γεννάδειος Βιβλιοθήκη

▲ Σουλιώτης, έγχρωμη πλιθογραφία

▲ Άποψη του Σουλίου, πλιθογραφία επιχρωματισμένη

▲ Ο Σουλιώτης οπλαρχηγός Λάμπρος Τζαβέλας μπροστά στον Αλή Πασά, πλιθογραφία, Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

☞ Ερωτήματα

- Για ποιος λόγους οι Σουλιώτες ήταν γνωστοί ως ικανότατοι πολεμιστές;
- Ποιο ήταν το υπέρτατο αγαθό για τους Σουλιώτες με βάση τα κείμενα των πηγών;